

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Assertio Septem Sacramentorum Aduersus Mart. Lutherum

Heinrich <VIII., England, König>

Parisiis, 1562

Avthor Hoc In Prologo Taxat Lutherum, quem ad vnguem vsque depingit,
asserens rationem atque materiam, simul & ordinem eorum qua
prosequetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30233

AUTHOR HOC
IN PROLOGO TAXAT

Lutherum, quem ad vnguem vsque
depingit, asserens rationem atque
materiam, simul & ordinem
eorum qua prosequetur.

Cantic. 2.

CHRISTI vox in canticis
est: Capite nobis vulpes
paruulas, quæ demoliuntur
vineas. Qua plane monet
hæreticos esse capiendos
antequam adolefcant. Nam hi vulpinis
fraudibus vineas, hoc est ecclesiam Chri-
sti demoliri student. Optarim igitur vt
hâc vocem audiiffent hi, quibus ex officio
incumbit hæreticos, dum paruuli sunt,
comprehendere. Neque enim hodie tam
grauis efflet in ecclesia tēpeftas & rerum
omniū perturbatio, SI LUTHERVS
dum efflet vulpecula, fuiffet repressus. At
nunc euasit in vulpem grandiusculam,
annofam, & veteratricem, tot dolis, astu-
tiis, artibus instructam, vt medium teneri
difficillimum fit. Sed quid dixi, vulpem

Prela-
torum ne-
gligentia
nascuntur
errores.

Malitia
Lutheri de-
pingitur.

parum est: canem dixissem rabidum, imò
lupum rapacissimum, aut sæuissimā quā-
dam vrsam, quæ raptis catulis, furore
quodam agitur: vel magis hæc omnia si-
mul. Multas enim hoc monstrum intra
se bestias alit. Sed & eiusmodi nomē cla-
turis apprime gloriatur. Seipsum enim
appellat vrsam & leenam. Nam & vtrā-
que se futurum catholicis pollicetur. Lu-
therum (inquit) habebitis vrsam in via, &
leenam in semita. In eiusmodi monstrum
euasit ex vulpecula iam tandem Luthe-
rus. Vulpem enim egit aliquādiu fraudi-
bus, mendaciis, subterfugiis. deinde canis
factus est, impudentia, latratu, mordacita-
te. Lupum postea se præbuit rapacitate,
feritate, laniatu. Postremo leenam & vr-
sam ostentat sese, furore, sequitia, crudeli-
tate. Portentosa certe belua est, adeo ut
nec earum bestiarum, quas Daniel in ma-
ri vidit, horrenda monstrositas poterit
huius vnius beluæ malitiam sufficienter
exprimere. Oculos habet quasi hominis,
quia nihil supra hominem videt, & ta-
men perinde atque si fuisset aliquādo ra-
ptus in tertium cœlum, os eius ingentiā
loquitur: lingua præditus est virulentissi-

*Plurima
mala efficit
Lutherus.*

*Appropria-
ta Lutheri
metaphora.*

Vulpes.

Canis.

Lupus.

Leena.

Vrsa.

Danielis. 7.

Prologus.

Lutherus male à principibus defensus in perniciem ecclesie.

Regis Angliæ commendatio.

ma: dentibus armatur plusquam ferreis, quibus & insatiabiliter carnes hominum vorat, & comminuit omnia, conculcans pedibus quicquid est reliqui. Eiusmodi sane portentum Lutherus ex vulpecula factus est, talemque iam speluncam in tuto delitescat comparavit sibi, ut securus omnem sui putentis pectoris pestilētissimum halitum ac letale virus heresum suarum in totum orbem efflet, nemineque non conuiciis, probris, contumeliis, atque id quidem quantum excogitare poterit acerbissimis infectatur, si quis ei contradixerit, ut nec regum alioqui potētissimorum ullam hæc belua rationē habeat. Nuper enim, eius admonendi gratia, Rex Angliæ, non minus armis, quam literis inclytissimus, quosdam illius taxavit errores, hortatus ad resipiscentiam: cui quum debuit Lutherus, ceu pio monitori, gratias egisse, nullum tamen conuiciandi genus prætermisit, quod non in ipsum iactaretur, & plus quam cynicè. Neque enim aut sacræ eruditionis, quam ipse profiteatur, aut reuerentiæ tanti principis respectum ullum habuit, sed velut insanus & rabidus omnem sui pectoris furiã in Regem

Prologus.

tam illustrissimum. effudit, vt demirer-
quomodo quisquam illius dogmatibus
fidē adhibeat, quum aduertat eum Chri-
sti mandatis tam aperte cōtrauenire. Sed
miseram plebem ita iactabundis assertio-
nibus, ac vanis pollicitationibus allexit &
agglutinavit sibi, vt velut prophetam il-
lum venerentur. Neque enim quisquam
aut impudentius, aut arrogātius de seipso
iactare poterit, quā in eius libelli prin-
cipio, quem aduersus eruditissimum Re-
gem scripsit, Lutherus facit. Sic enim ait.
Certus sum dogmata mea habere me de
cælo. Quia etiam aduersus eum triūpha-
ui, qui in vngue nouissimo plus habet
virtutis & astutiæ, quā omnes papæ, re-
ges, & doctores.

O mirā arrogantiam. O mōstrum hor-
rendum. O frontem impudentissimam.
Quis vnquam audiuit beluam tam aperta
mendacia de se prædicantem? Sexcentis
eius libri scatent erroribus, & tamen af-
firmare non pudet se certum, sua dogma-
ta se habere de cælo. Ad quodlibet im-
properium à statu mentis deiicitur, & fit
impos sui, & tamen de dæmonibus trium-
phare se gloriatur. Cæterū ne vitia quæ-

*Lutheri ma-
licia et astu-
tia. v̄to fab-
se doctrinæ
seducit vni-
gus.*

*Lutheri in-
stantia.*

cc.

cc.

cc.

cc.

cc.

cc.

*Plurimi Lu-
theri erro-
res.*

Lutherus cōtorquet scripturas factas. *Authoris intentio.* *Materies & ordo agendorum.* *Prologus*
dam apertissima iactantiæ suæ fidem abrogent, ea subdole per scripturas, non absque vi contortas, tegere molitur, uti mox aperiemus. Nos ergo pro virili nostra dabimus operam, ut huius beluæ fraudes, mendacia, caninaque rabies, & impudentissima venditatio sui, quibus in libello contra Regem inuictissimum usus est, quàm breuissime poterimus, detegatur.

Sed futuram disceptationem, quo fiat apertior, in duodecim capita digeremus, iuxta seriem quam ille seruauit in libello suo.

CAPVT PRIMVM.

Lutheri iactabundam arrogantiam aperte mendacem esse.

SECVDVM.

Apologiam item inanem, qua vitia quædam insignia tegere laborat.

TERTIVM.

De communicatione plebis, ecclesiæ consuetudinem obseruari debere.

QVARTVM.

Non manere substantiam panis cum sacrosancto Christi corpore.

QVINTVM.

Missam haudquaquam testamentum esse.

Sextum.